

INFORMACIJA

BALTISTŲ KONFERENCIJA

1964 m. lapkričio 26–28 d.d. Vilniuje vyko mokslinė konferencija, skirta baltų kalbų istorijos klausimams.

Konferencijoje dalyvavo ne tik Lietuvos TSR aukštųjų mokyklų kalbininkai, Lietuvos TSR MA Lietuvių kalbos ir literatūros instituto darbuotojai, bet ir svečiai iš Maskvos, Kijevo, Rygos.

Ižanginį žodį pasakė VVU Lietuvių kalbos katedros vedėjas doc. J. Pikčilingis.

Konferencijoje buvo perskaityti ir aptarti šie pranešimai:

V. Dambė (Ryga) – „Apie kai kuriuos latvių ir lietuvių kalbų skirtumus“;

A. Girdenis ir Z. Zinkevičius (Vilnius) – „Lietuvių kalbos tarmių klasifikacijos klausimu“;

V. Ivanovas (Maskva) – „Apie lietuvių kalbos priešdėlinių sangražinių veiksmažodžių formų kilmę“;

S. Karaliūnas (Vilnius) – „Indoeuropiečių *s raidos baltų kalbose klausimu“;

J. Kazlauskas (Vilnius) – „Dėl diachroninio lietuvių kalbos kirčio tyrinėjimo“;

K. Kuzavinis (Vilnius) – „Kai kurie lietuvių kalbos įvardžių istorijos klausimai“;

V. Mažiulis (Vilnius) – „Dėl baltų-slavų sonantų raidos fleksijoje“;

A. Nepokupnas (Kijevas) – „Arealinės tipologijos reikšmė lietuvių kalbos istorijai“;

J. Palionis (Vilnius) – „Dėl lietuvių literatūrinės kalbos istorijos periodizacijos“;

M. Rudzytės (Ryga) pranešimas buvo skirtas kai kuriems latvių naujos dialektologinės medžiagos aspektams;

B. Savukynas (Vilnius) – „Vakarinių baltų substrato pietvakarių Lietuvoje problema“;

D. Zemzarė (Ryga) – „Dėl sidabro pavadinimo lietuvių ir latvių kalbose“.

Po pranešimų vyko įdomios diskusijos. Jų metu buvo pageidaujama, kad tokios konferencijos būtų organizuojamos reguliariai. (Apie šią konferenciją plačiau žr. BŲ (1965) Nr. 3, 178–179.)

E. Eidukaitienė

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS BALTISTŲ VEIKLA

Kaip žinoma, 1963 m. Sofijoje V Tarptautinio slavistų suvažiavimo metu buvo įsteigta Tarptautinė baltų-slavų santykių tyrinėjimo komisija (pirmininku išrinktas mūsų respublikos filologų atstovas akad. K. Korsakas). Komisija pasiūlė šalyse, kur esama daugiau baltų-slavų santykių problema besidominčių mokslininkų, steigti nacionalines šios problemos sekcijas, kurios vienytų savo šalies mokslininkus, koordinuotų jų darbą. Pirmieji tokią sekciją įkūrė vokiečiai.